

ČASOPIS

HROM

Časopis
pro žáky a nežáky
ZŠ Svobodné Dvory

Téma:
Přicházíme,
odcházíme...

Obsah

Ohlédnutí

Rozhovor s paní učitelkou

Veronikou Syrovátkovou, str. 4-5

Úspěch v soutěži "Čím vším prošly moje boty",
str. 6-9

Téma: Přicházíme, odcházíme

Přijímačky nanečisto - rozhovory, str. 10-11

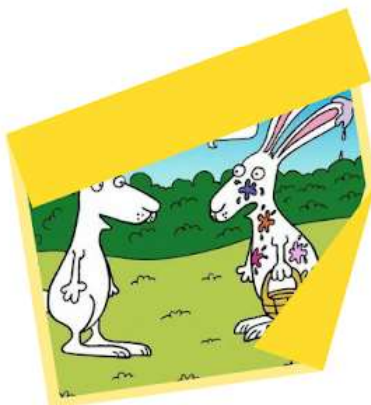
Zajímá nás

Recenze: film - Aquaman 2, Duna 2,
Bod obnovy, str. 12-13

Recenze: kniha - GUMP - Pes, který naučil
lidi žít, str. 14

Sport - Fotbal, Hokej, str. 14-16

Můj mazlíček - had, str. 16

Úsměvy ze školních lavic

Autorská povídka - Míček ze školního
fotbálku, str. 17-18

Křížovka a vtipy, str. 19

Úvodník

Milé čtenářky, milí čtenáři,

jaro je tu a s ním i naše nové číslo časopisu Hrom. Na sváteční dny pro vás redaktoři připravili zajímavé čtení. Anička a Terka zpovídaly paní učitelku Veroniku Syrovátkovou. V ohlédnutí se podíváme na úspěchy našich žáků. V hledáčku máme nejen deváťáky, ale také předškoláky a blížící se zápis do 1. třídy. Stejně jako v každém čísle se můžete začíst do stálých rubrik, kde najdete doporučení, co vidět v kině, které připravuje Radek, od Natky doporučujeme recenzi knihy a pro milovníky sportu Davidovo zhodnocení dosavadních úspěchů hradeckých fotbalistů a hokejistů. Na závěr najdete jarní křížovku a vtipy od Julie.

Přejeme příjemné počtení a hezké velikonoční prázdniny!

Vaše redakce

Nezapomeňte na naši soutěž!

V textu časopisu najdete další část tajenky označenou **. Nalezené slovo zašlete na náš redakční e-mail: redakce.hrom@zssvobodnedvory.cz, který je dostupný také pod uvedeným QR kódem.

Ohlédnutí

Rozhovor s...

paní učitelkou Veronikou Syrovátkovou

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Jako malá jsem si hrávala asi jako ostatní děti na prodavačku, doktorku, ale i na učitelku. Když jsem studovala na gymnáziu, jezdila jsem na tábory

jako praktikantka a pomáhala vedoucím oddílu. Práce se mi líbila a bavila mě, a tak jsem se rozhodla, že budu pracovat tam, kde budu mít kolem sebe děti a lidi. Ve čtvrtém ročníku jsem podala přihlášku na pedagogickou fakultu v HK a vystudovala učitelství pro 1. stupeň ZŠ.

Kdybyste se měla představit našim čtenářům, co byste jim o sobě řekla?

Bydlím ve Svobodných Dvorech už od narození, jsem starousedlík. Na naší škole jsem splnila povinnou školní docházku a později se i moje paní učitelka stala mojí zavádějící učitelkou a kolegyní. Byla to Iva Čechová - úžasný člověk. S manželem máme dvě, dnes již dospělé dcery a bydlíme v rodinném domě se zahradou.

Jak dlouho jste na naší škole?

Na škole učím již 27 let, ale se školou jsem spjata od malička.

Jaké předměty vyučujete?

Učila jsem všechny předměty 1. stupně: matematiku, český jazyk, prvouku, vlastivědu, přírodovědu, hudební výchovu, výtvarnou výchovu, tělesnou výchovu a pracovní činnosti. Objevila jsem se ale také na druhém stupni, kde jsem učila například češtinu nebo pracovní činnosti.

Chtěla byste učit i jiné předměty? Jaký je váš nejoblíbenější předmět a proč?

Jiné předměty už ne. Myslím, že toto stačí. Nejoblíbenější předměty ne-

mám, v každém předmětu se děje něco, co mě zajímá a baví.

Prozradíte nám, co děláte ve volném čase?

Nejraději chodím na procházky s pejskem mé dcery. Je to fenka sibiřského huskyho a jmenuje se Bianka.

Chtěla byste na naší škole něco změnit? Pokud ano, co by to bylo?

Za dobu, kterou na této škole jsem, se toho změnilo velmi mnoho a mnohé se jistě ještě změní. Žádný konkrétní nápad na další změnu nemám. Stačí mi změny, které přicházejí.

Děkujeme za rozhovor!

*Anička
Hammond*

*Terka
Červená*

Úspěch v soutěži:

Čím vším prošly moje boty

Od 2. října loňského roku v rámci celorepublikové akce Týden knihoven vyhlásila Knihovna města Hradec Králové literární a výtvarnou soutěž s mottem „Čím vším prošly moje boty“. Naši žáci se do soutěže zapojili a v konkurenci z celé republiky uspěli.

Gratulujeme mladé autorce *Tereze Pachelové ze 7. A*, za 1. místo v kategorii „próza: 6-7. třída“ a dále výtvarníkům: *Anně Viktorii Valentové z 1. B*, *Filipu Kollátorovi z 5. B* a *Nikole Popkové z 5. B*. Pojdte si spolu s námi přečíst vítězný text ilustrovaný oceněnými výkresy.

Dětská literární a výtvarná soutěž
Čím vším prošly moje boty

Víte, kolik člověk za život protlape bot? Kam až s nimi dojde, koho potká, do čeho všeho šlápne a co s nimi může prožít? Všechny příběhy bot můžete vyjádřit buď v příběhu, básni či vizuálně v obraze. Přihlašování soutěžních prací je možné do 30.12.2023. Vyhlášení vítězů a předání cen proběhne 07.03.2024 ve velkém sále knihovny.

Literární soutěž
kategorie: 9–15 let
formát: .docx, PDF
Žánr: próza/poezie
rozsah: 4 strany A4
sběr prací: na e-mailu detske@knihovnahk.cz

Výtvarná soutěž
kategorie: 7–15 let
formát: max. A3
technika: libovolná
sběr prací: na dětském oddělení KMHK, Wonkova 1262/1a

Dětské oddělení U Velryby
Knihovna města Hradce Králové

KMHK

zdroj: <https://www.knihovnahk.cz/>

Vítězný text

Terezy Pachelové

Mé úplně první boty si sice nepamatuji, ale maminka mi o nich vyprávěla. Zářily růžovou barvu jako květy růže. A zavázat se daly díky bílým tkaničkám. A také celé prochozené od mého neustálého chození a objevování nových věcí. Nevím, co se s botami stalo. Nejspíše jsou někde uložené nebo vyhozené.

První boty, na které si pamatuji, byly bačkůrky do školky. Mezitím jsem měla jistě jiné boty, ale tyhle si pamatuji jako první. Bačkůrky měly v té době nezvyklou křiklavě červenou barvu. A neobyčejnost jim rozhodně

dodávaly obrázky malých včeliček. Všichni mi je záviděli. Také jsem toho s nimi hodně prožila. Například jsme šli se školkou na vycházku a já se zapomněla přezout. Bylo zrovna po dešti a boty byly celé špinavé. Nové boty jsme si nemohli dovolit, tak je moje šikovná maminka vyprala. Nebyly sice jako dřív, ale stále byly hezké. Nebyli jsme nejbohatší, ani nejchudší, ale každá koruna byla dobrá.

Po školkových bačkůrkách jsem měla ještě i jiné boty. Avšak nezapomenutelné boty byly azurově modré střevíčky. Nebyly jen tak obyčejné. Měly na sobě přišité bílé korálky a vpředu mašlí. Poprvé jsem si je obula první školní den. V těchto botách a modrých šatech s modrou mašlí v blond vlasech jsem si připadala jako princezna. Princezna z knížek, které mně maminka před spaním četla.

Filip Kollátor, 5.B

Když jsem trochu vyrostla, a měla mnoho krásných bot, radši jsem chodila bosa. Ne že by se mi nějak nelíbily, ale já měla spíše povahu kluků. Díky své povaze jsem neměla skoro žádné kamarádky. Zato jsem měla plno kamarádů, a když šli kluci od nás z vesnice podnikat dobrodružství, brali mě s sebou. Mám pocit, že to nebylo jen kvůli tomu, že jsem měla dva starší bratry, kteří byli v čele party vesnických kluků. Rodiče jsme měli přísné, takže se jim moje toulání s kluky moc nelíbilo. Proto jsem se na naše výpravy vydávala tajně. Nejen moje povaha byla spíše klučičí, ale i můj vkus na knihy. Nečetla jsem žádné romány pro dívky. Po nocích jsem tajně hltala stránky od Verna nebo Foglara.

Jednou však nadešel den, abych zkrotila svou divokou povahu a obula si boty. Střevíčky. Ne azurově modré, ale černé. A ne do školy. Radši bych na ty boty zapomněla, ale nejde to. Není to ani tolik těmi střevíčky, ale událostí, kvůli které jsem je měla na sobě. Pohřeb táty. Když zemřel, bylo mi kolem dvanácti let. Jeho smrt všemi otrásla. Ani nebylo na koho se zlobit, nebo proč ho nenávidět. Samozřejmě jsem se z toho obviňovala sama. Mohla jsem ho třeba přinutit,

aby nejel na jeho osudovou cestu do města. Ale v hloubi srdce jsem věděla, že to, když mu podklouzlo jízdni kolo a spadl z mostu, nemohl nikdo ovlivnit.

A určitě by nechtěl, abych si to dávala za vinu. Maminku to skoro zlomilo, ale kvůli mně a mým bratrům se nevzdala. S prací pomáhali příbuzní.

Další boty nesly šťastnější příběh. Šlo o růžové tenisky. Dlouho jsem si na ně šetřila. Koupila jsem si je za svou výplatu na mé první brigádě. Vždy, když si na ně vzpomenu, musím se pousmát. Když jsem je měla na sobě, dostala jsem svou první opravdovou pusu. A to od spolužáka Karla. Měl černé vlasy, oči modré jako ledový oceán. S Karlem jsem chodila asi půl roku. Byli jsme šťastní. Nakonec jsme se rozešli. Já ale nevyhodila všechny ty dopisy, co jsme si psali. Ani jsem se za tu lásku a rozchod nijak nestyděla. Navzdory tomu, že jsme se pohádali, jsme se do konce života neignorovali. Dokonce jsme se dále bavili a kamarádili.

Nádherné boty jsem měla při závěrečných zkouškách na vysoké škole. Lesklé černé lodičky s podpatky. Když jsem poté přišla domů, čekala na mě celá rodina. Hleděli na mě s otázkou v očích. Já jsem se usmála a řekla: „Naše rodina má nový titul,“ po chvíli jsem dodala, „titul magistra.“ Všichni byli šťastní. Ze

všech stran ke mně doléhaly samé pochvaly. „Jsme na tebe pyšní a věděli jsme, že to zvládneš.“ Oslavovali jsem dlouho do noci.

Anna Viktorie Valentová, 1.B

Další boty byly hezké, ale celkem obyčejné. Hnědé kožené kozačky. Měla jsem je první den v práci. Stala se ze mě učitelka na gymnáziu. Učila jsem matematiku, fyziku a chemii. Nevěděla jsem, co si vzít za boty, tak jsem si vzala tyto. Tam jsem ale zjistila, že v práci můžu normálně nosit bačkory. To mi více vyhovovalo, než být celý den v kozačkách.

Brzy nato jsem se šťastně vdala. Na svatbě jsem měla bílé střevíce prošíváné zlatou nití. K tomu mi kamarádky pomohly vybrat nádherné

šaty. Svatba byla menší, jen pro rodinu a přátele. Ale všichni jsme si to užili. Provdala jsem se za úředníka Filipa. Celý večer jsem protancovala. Tančila jsem snad se všemi přítomnými. Taky podle toho moje střevíce vypadaly. Byly celé protancované. Naštěstí netlačily. V noci jsem usínala s pocitem štěstí. Ale taky s podivným a vtíravým pocitem, že už nejsem to malé svobodné děvče, které nic netrápí. Radši jsem začala přemýšlet nad něčím pozitivnějším. Třeba nad tím, zda je na mě táta hrdý. S touhle myšlenkou jsem usnula bezesným spánkem.

Nikola Popková, 5.B

V životě jsem se stala vším možným. Byla jsem dcerou, studentkou, učitelkou, manželkou. Ale největší břeme-

no jsem začala nést, když se ze mě stala matka. Narodili se mi dva synové a jedna dcera. Nejstarší Václav, pak Jakub a nejmladší Veronika. Jakub se spíše podobal otci. Zdědil jeho rysy, hnědé vlasy a oříškově hnědé oči. Veronika byla podobná mně. S blond vlasy a modrýma očima vypadala prý jako já v jejím věku. Václav měl moje blond vlasy a otcovy oči. Všichni byli ale nejhezčí děti, co jsem kdy viděla. V té době jsem volila pohodlnou obuv. A taky sportovní, protože za dětmi jsem musela stále někam *časopis* běhat.

Na další bych také radši zapomněla. Další černé. Další pohřeb. Ne tátův. Ale mámin. Její smrt mnou otřásla snad více než ta tátova. Možná to bylo tím, že jsem byla v té době malá. A neuvědomovala jsem si, co to smrt je.

Jak jsem stárla, začaly mi všechny boty splývat v jedny. Jednou to byly střevíce na maturitní ples Veroniky, jindy lodičky na oslavách narození vnoučat. Prožila jsem nádherný život. Poznala jsem slzy štěstí, první smích mých dětí, co to znamená milovat i nenávidět. Snažila jsem si vážit každých bot, které jsem měla.

Jediné boty, co mi zbyly, jsou ty, se kterými mě uložili do rakve.

Tereza Pachelová, 7.A

Téma: Přicházíme, odcházíme

Dne 13. března se otevřely dveře naší školy. A zanedlouho přijdou předškoláci se svými rodiči k zápisu, který se uskuteční ve dnech 12. - 13. dubna. Za 23 dní otevřou naši devátáci dveře středních škol, kam podali své přihlášky a absolvují řádné přijímací zkoušky. Už 27. února měli možnost si je vyzkoušet nanečisto.

Přijímačky nanečisto

Naši devátáci mají za sebou Přijímačky nanečisto. Jedná se o příležitost, kterou od roku 2019 nabízí zřizovatel Magistrát města Hradec Králové ve spolupráci s hradeckými, a letos i mimohradeckými, základními školami. Tyto zkoušky proběhly 27. února a zúčastnila se jich téměř tisícovka žáků. Dlouhodobě mají naši žáci vysokou úspěšnost při přijímacích zkouškách a tento projekt jim pomáhá zjistit, jak si stojí v porovnání s dalšími uchazeči o studium na středních školách. Zeptali jsme se našich žáků, jak se jim u zkoušek dařilo.

Adam Louda, 9. A

Jak se ti líbila příležitost napsat si Přijímačky nanečisto?

Líbila se mi organizace. Bylo zajímavé poměřit své síly s vrstevníky z jiných škol.

Na které škole jsi byl?

ZŠ Plotiště.

Byl jsi spokojený s výsledkem?

Moc ne, ještě pracuji na zlepšení.

Barča Míčová, 9. A

Jak se ti líbila příležitost napsat si Přijímačky nanečisto?

Líbila se mi organizace, hlavně to, že jsme byli na jiné škole v neznámém prostředí s neznámými lidmi.

Na které škole jsi byla?

ZŠ Pouchov

Byla jsi spokojená s výsledkem?

S výsledkem jsem nebyla úplně spokojená, ale v porovnání se zbytkem na tom nejsem špatně.

David Pospíchal, 9. B

Jak se ti líbila příležitost napsat si Přijímačky nanečisto?

Tato možnost mi přinesla uklidnění, že se zkoušky dají zvládnout.

Na které škole jsi byl?
ZŠ Jiráskovo nám.

Byl jsi spokojený s výsledkem?

S výsledkem jsem nebyl spokojený, ve škole i doma opakovaně píšu cvičné testy a zlepšuji se.

Vanesa Hyblerová, 9. B

Jak se ti líbila příležitost napsat si Příjímačky nanečisto?

Tato možnost mě uklidnila, nemám takový strach, na ostrý termín půjdu určitě klidněji, protože se ve škole i doma připravuji.

Na které škole jsi byla?

ZŠ Milady Horákové.

Byla jsi spokojená s výsledkem?

V českém jazyce jsem s počtem dosažených bodů byla spokojená, v matematice vím, že jsem to zbytečně pokazila, a proto na ni pracuji, abych nedělala zbytečné chyby.

Příjímačky nanečisto pro budoucí prvňáky, aneb příprava na školu!

Podívejte se na videa s rozhovory s bývalými, ale také s možnými budoucími žáky naší školy. Reportáže si pro vás připravila naše redakce na YouTube kanále TV Hrom.

Také devátáci z áčka hrdě oblékli originální absolventské mikiny.

Zajímá nás

Recenze: Film

Zdravím vás v novém oscarovém čísle našeho časopisu a úvodem bych zmínil udělování cen Akademie filmového umění a věd, které proběhlo v americkém Hollywoodu 11. března. Letos bylo opravdu z čeho vybírat. Nejvíce oceňovaným filmem byl snímek *Oppenheimer*. Ze 13 nominací proměnil na vítězného Oscara sedm. O filmu jsem psal v Hromu 16/2023. Dalším recenzovaným filmem bylo *Sněžné bratrstvo*, které však nominace neproměnilo. Na poli české kinematografie obstál minule doporučený film *Bratři*, který si odnesl Českého lva za nejlepší film roku. Nejvíce ocenění však získal český sci-fi snímek *Bod obnovy*, k němuž vám recenzi přináším v závěru.

Aquaman 2

Jak Marvel leštil bídu DC, aneb jak zabít hrdiny kdysi epických filmů jejich spin-offy. Už u jedničky Aquamana jsem měl chuť odejít z filmu, ale jako skalní fanoušek DC a Marvelu jsem mu dal ještě druhou šanci. Aquaman opět zachraňuje bájnou Atlantidu. Proti vizuálně brakově grafickým záporákům vykradených z *Vetřelců*, *Lovců duchů* a jiných, zaznívají zde hlášky z Harryho Pottera o černé magii a bratrech. Éra superhrdinů skončila definitivně. Dávám 1 bod z 10 za výkon herce Jason Momoa.

Duna 2

Druhý film, který vám představím, je absolutním protipólem prvního recenzovaného filmu. Fantastická podívaná! Snímek Duna 1 jsem zhlédl na dvakrát a ač mě nijak nezaujal, dal jsem dvojce ještě šanci. A vyplatilo se. Timothée Chalamet (*Továrna na čokoládu 2*) spolu se Zendayou (*Spiderman*) vás provedou planetou Arakis. Boj o moc, boj o planetu a láska. Závěrem epická a ohromující bitva.

Jako fanoušek Marvelu si však neodpustím poznámku. Jestli chcete zhlédnout daleko epičtější bitvu, mrkněte na *Avengers Endgame* 😊.

Hodnotím 9 z 10, finance vydané za lístek v kině stojí opravdu za to.

Bod obnovy

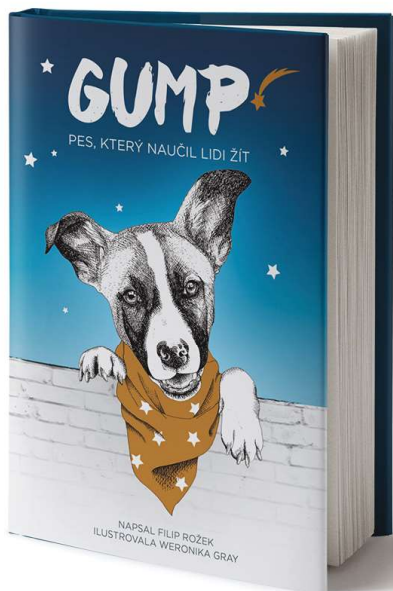
Jedná se o vůbec první českou oceněnou sci-fi, kterých je v našem prostředí málo, protože čeští tvůrci je zkrátka neumí. Je těžké se vyrovnat americké produkci v oblasti sci-fi, která chrlí jednu lepší než druhou. Ale Bodu obnovy právem náleží čtyři Čestí lvi, a to v kategorii Nejlepší kamera, Nejlepší střih, Nejlepší zvuk a Nejlepší filmová scénografie. Příběh se odehrává ve smyšlené krajině v Čechách. Pokud si pravidelně aktualizujete zálohu své osoby, můžete být po smrti znovu oživeni. Detektivka Em vyšetřuje případ, kdy byl bod obnovy oběti smazán a oběť nemohla být oživena. Celkově vizuální stránka filmu působí věrohodně, tvůrci si dali záležet. Příběh odehrávající se v budoucnosti je zajímavým námětem a určitě vás udrží u obrazovky. Dávám 6 z 10 bodů. Film už nyní zhlédnete na platformě Netflix.

*Radek
Chlíbek*

Recenze: Kniha

GUMP- Pes, který naučil lidi žít

Kniha Gump, kterou napsal Filip Rožek, pojednává o osudu pejska Gumpa a jeho páníčka Bédi. Běďa najde Gumpa v popelnici s dalšími třemi psy, jednoho prodá a druhý bohužel zemře. Běďa si jako jediného nechá Gumpa, s kterým ale moc dlouho nepobude, protože ho Běďova přítelkyně pošle pryč a z Gumpa se

stane toulavý pes. Gumpa po dlouhém osamění a toulání najde policie, která ho dá do útulku mezi ostatní toulavé psy. V útulku si ho vyhlédne rodina, která ho chce mít uvázaného na zahradě jako hlídacího psa. Gump skončí na veterině kvůli špatnému zacházení, ale je to bojovník, a tak vše přežije. Gump nedobrovolně vystřídal několik páníčků, ale to, jestli se znovu sejde s Běďou, vám neprozradím. Dozvíte se to v knize. Kniha Filipa Brožka má i filmovou podobu. Doporučila bych ji čtenářům všech věkových kategorií, a to nejen tento první díl, ale i ten druhý, na jehož recenzi se můžete těšit v příštím vydání časopisu Hrom.

Naty

Oláhová

Sport

Fotbal

Skončila nám zimní přestávka a liga je tu zpět. Votroci zahájili druhou polovinu sezony velmi zajímavě, přesněji čtyřmi remízami - 2:2, 0:0, 0:0, 1:1. První výhra přišla až ve velmi důležitém zápase, a to v derby s rivalem z Pardubic, který naši fotbalisté v bouřlivé atmosféře vyhráli 2:0. Hradec také utržil první porážku, a to na stadionu úřadujícího mistra,

Sparty. Sparta se zatím nachází v tabulce na prvním místě, o bod před rivalem z Vyšehradu, Slávií. Votroci se zatím usadili na 12. místě, se stejným počtem bodů jako desátý Jablonec. Pro naše fotbalisty budou nadcházející zápasy velmi důležité, právě 10. místo zaručuje udržení týmu v lize, a dokonce i možnost se kvalifikovat do Evropy, konkrétně jde o play-off Konferenční ligy. Pokud Hradec však zůstane na 12. nebo 11. příčce, bude hrát baráž o sestup. Votroci mají však velký bodový náskok před posledními třemi sestupujícími. Poslední padá rovnou, tým na 15. a 14. místě si to rozdává s týmy z druhé ligy, které jsou na 2. a 3. místě. Hradec stihl přivést pouze tři průměrné posily do svého kádru, jedná se o mladého záložníka ze Sparty Daniela Kašťánka, jako volný hráč ze Slovenska přišel do brány na post náhradního brankáře Milan Knobloch, a z Prostějova přišel Karel Spáčil, který se velmi rychle a překvapivě zabydlel v základní jedenáctce, a předvádí výborné výkony.

Hokej

V základní části Tipsport extraligy se hradečtí hokejisté umístili na osmém místě a tím pádem se kvalifikovali do osmifinále play-off. Zde vtípně narazili na tým z Ostravy Vítkovic, a proč vtípně? Minulou sezonu se právě tyto dva týmy utkaly ve vypjatém semifinále, které Hradec až v posledním zápase rozhodl. Následovala již zmiňovaná dopingová kauza, o kterém jsme psali v minulých číslech. I proto nám měly Vítkovice co vracet, opak byl však pravdou. Mountfield smetl ostravský tým 3:0 na zápasy a mohl se těšit na čtvrtfinále. V tom nás mohla, v případě výhry Olomouce proti Liberci, čekat silná Sparta. Nakonec ale sérii vyhrál favorizovaný Liberec a poprvé v historii se tak v play-off odehrálo derby mezi Hradcem a Pardubicemi. První dva zápasy jsme odehráli na ledě Enteria arény v Pardubicích. I přes výborné výkony jsme bohužel nevyhráli ani jeden zápas. Ve středu se však série přesunula k nám pod Bílou věž, ve třetím zápase jsme konečně měli potřebné štěstí a zápas vyhráli 2:1 po nájezdech. Další dva zápasy naši hráči již nezvládli, a po prohrách 0:1 a 3:2, se hradečtí hokejisté rozloučili se sezonou. I přes smutek, který mnohé fanoušky zahltil, jsme hráli vyrovnanou partii s týmem, jenž má několikanásobně vyšší rozpočet, díky kterému si do kádru přivedl velká

jména z nejslavnější hokejové ligy - NHL. Pro mě, jak skalního fanouška hradeckého klubu, to není moc fér, ale i to do sportu patří.

Mountfield byl chválen i na sociálních sítích od fanoušků jiných týmů především za hezký a vyrovnaný hokej.

David
Pospíchal

Můj mazlíček...

O hadovi s Julií Janákovou ze 4. B

TG Jak se jmenuje tvůj had?

Hadice:). **JJ**

TG Jaký je to druh hada?

Skupina škrtič nebo-li **JJ**
hroznýš královský.

TG Kde se většinou vyskytují?

Tenhle druh se většinou **JJ**
vyskytuje v Jižní Americe.

TG Jak takový hroznýš vypadá?

Většinou jsou žlutohnědí. **JJ**

TG Jakou má rád potravu?

Obvykle hlodavce a potkany. **JJ**

TG Má ráda tvoje Hadice
teplo nebo zimu?

Má ráda především teplo, **JJ**
ale trocha zimy jí neublíží.

TG Jak je dlouhá tvoje Hadice?

Je dlouhá 220 cm i s hlavou. **JJ**

TG Jaký s ní máš vztah?

Beru ji jako SOUČÁST RODINY. **JJ**

Tereza
Gašpárková

Úsměvy ze školních lavic

Autorská povídka

Míček ze školního fotbálku

Byla jednou jedna škola. V této škole se hrál stolní fotbálek. Byla to oblíbená aktivita kluků ze všech tříd. Třída 6. F měla svůj vlastní míček, který byl šilený chudák. Každou přestávku ho okopávali a ničili figurkami ze stolního fotbálku. Jednou dal kluk jménem Alfréd strašnou ránu a míček vyletěl oknem ven. A jak tak letěl vzduchem, vletěl otevřeným oknem do školy Svobodné Dvory. Bohužel zrovna proletěl oknem, které vede z kuchyně a spadl rovnou do hrnce s gulášem. Hodinu a půl si tam jen v poklidu plaval dokola. Když vtom ho něco zvedlo. Byla to naběračka! A vylila ho spolu s gulášem do talíře.

Právě tento talíř podávala usměvavá kuchařka paní učitelce. Paní učitelka si míčku nevšimla, a proto byla velmi překvapená, když cítila v puse něco tvrdého a kulatého. Vyplivla míček zpět do talíře a ten vyhodila do vzduchu. Talíř se rozbil a paní učitelka začala pištět. A míček opět vyletěl oknem ven, kde spadnul do keře. V keři ho začal strašit veliký pavouk s osmi očima a velkýma nohama. Míček se tak lekl, že vyskočil z keře ven. Ale dopadl na papouška, který se zrovna chystal k odletu. Papoušek vzletěl a míček spadl dolů do kanálu, kde ho následně sežral krokodýl.

*Diana
Gregorová*

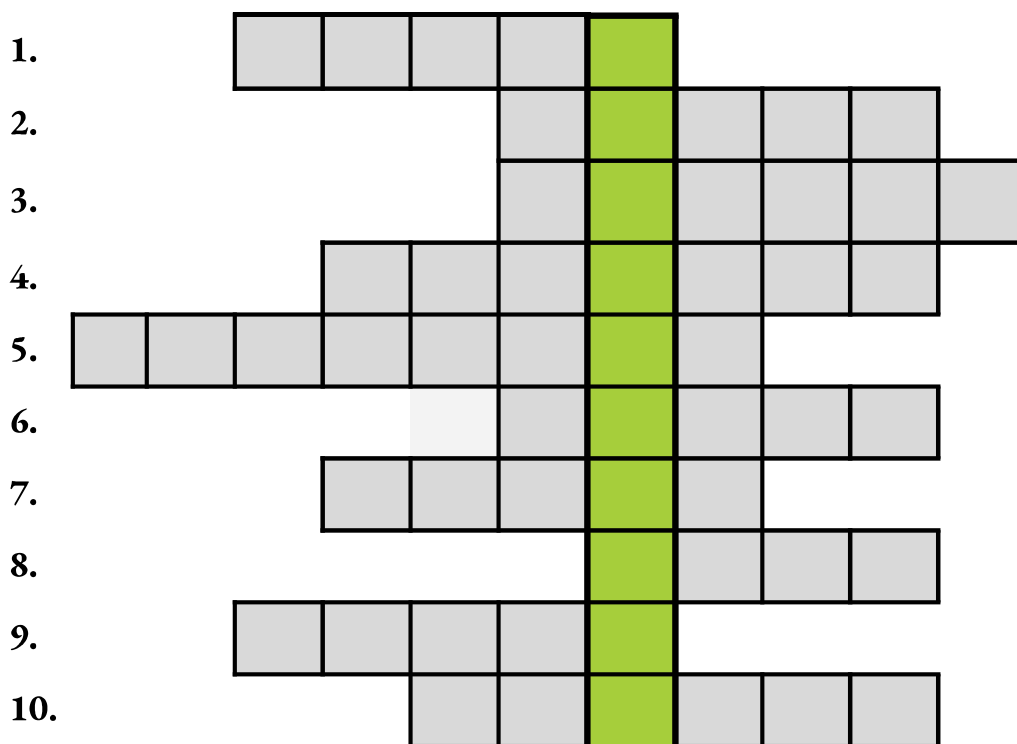

*Nikola
Popková*

*Aneta
Malečková*

Jarní křížovka

1. Zajáci rádi jedí...
2. Na Velikonoce zdobíme...
3. Čokoládové vajíčko je...
4. Brzy ráno nás budí...
5. Kluci pletou...
6. Pletený...
7. Mládě od ovečky je...
8. Samička berana je...
9. Zvíře s dlouhýma ušima je...
10. První jarní měsíc je...

Vtipy

Co je důkazem, že mrkev zlepšuje zrak?
Žádný zajíček nenosí brýle.

Čím končí Velikonoce?
Písmenem E.

Velikonoce

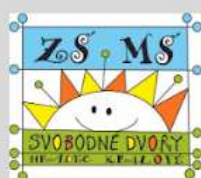
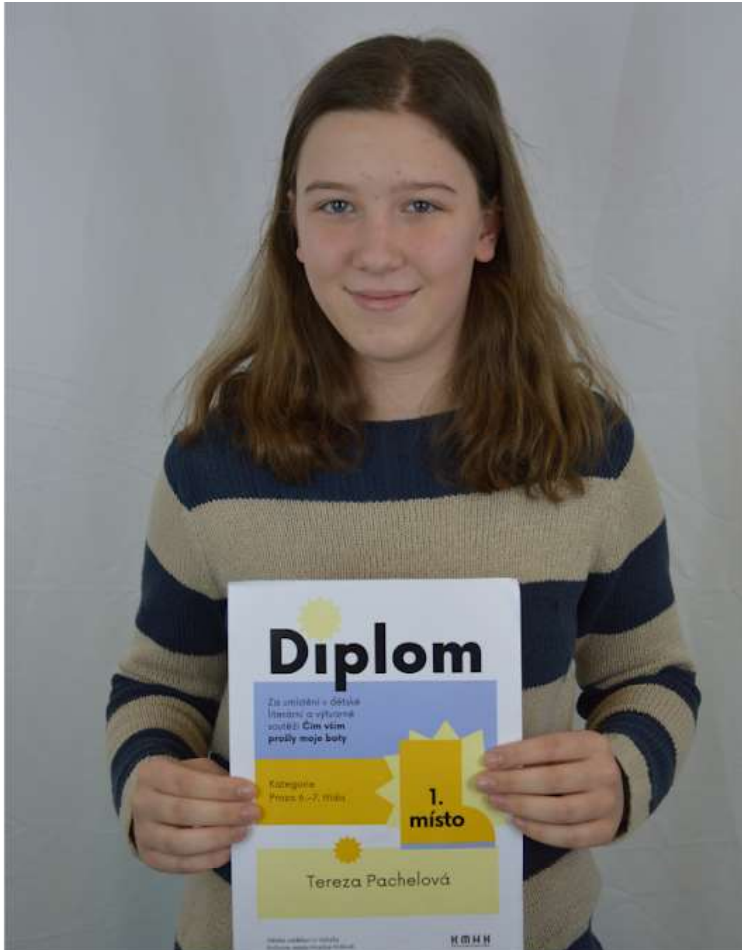

zdroj: <https://www.ceskevelikonoce.cz/>

Julča
Mikulecká

Náš úspěšní žáci... Více čtete v tomto čísle!

Hrom - časopis pro žáky a nežáky ZŠ Svobodné Dvory, číslo 18/2024

Toto číslo vzniklo z příspěvků žákyň a žáků a slouží pro jejich vzdělávání a dále pro účely školy.

Chyby likviduje paní učitelka Zdena Nováková, grafiku a sazbu zajišťuje pan asistent Jindřich Mareš.

kontakt: redakce.hrom@zssvobodnedvory.cz